

24.62x11.41	1	18	עמוד	הארץ - the marker	22/08/2018	64894028-1
חברת בטיחות טייב - WHITE HAT - 54561						

ההתנגדות לחוק הסייבר היא בורות



חקיקה
שרון נימירובסקי

בפועל, נפתר ונשאר מאחורי דלתיים סגורות. כמו כן, איומים אלה עלולים לצאת מגבולות הרשת והרשת האפלה – ולפגוע במטרות אסי טרטיגיות בעולם הפיזי, ופוטנציאל הנזק הוא עצום. כשאומרים שהמלחמה הבאה תהיה מלי-חמת סייבר – אין מדובר במדע בדיוני. למעי-שה, המלחמה הזאת כבר מתקיימת כמה שנים טובות ולמזלנו מסוכלת על ידי טובי המוחות – אפילו באומת ההייטק, ישראל.

מאז הקמת מערך הסייבר בישראל מתקיים שיתוף פעולה יוצא דופן וייחודי ככל קנה מיי-דה, בין גופי המערך לגופים עסקיים הפועלים בתחום. הרעיון הבסיסי מאחורי שיתוף הפעור-לה הוא חוכמת המונים, כשטובת הציבור עומ-דת לנגד עיני הגופים הפרטיים שתורמים ידע וניסיון כדי לסייע במאמצי המדינה לסכל ניי-סיונות פגיעות סייבר נגד מטרות שונות במי-דינה, תקיפות בעלות פוטנציאל פגיעה בחיי אדם. אין אף ממשלה נוספת בעולם שהחליטה להקדיש משאבים להקמת גוף שכל מטרתו היא להגן על התושבים והנכסים של המדינה מהתקפות סייבר. לכן, חלק מההתנגדות לחוק נובעת מבי-

שמירה על פרטיות וחסיון מידע של האזרח הם כללי ברזל של חברה דמוקרטית. הסיכוי לפגיי-עה בהם בשל פעולות ממשלה עוזר בחודשים האחרונים סערה, עם פרסום תזכיר חוק הגנת הסייבר ומערך הסייבר הלאומי ביוני האחרון. המבקרים הרבים שקמו לחוק טענו כי הוא מעניק למדינה זכויות יתר ויכולת נרחבת מדי לגשת ולחפש במאגרי מידע ומחשבים של הציבור, ארגונים גדולים, עסקים ואף אצל אזרחים, ועל ידי כך פוגע בפרטיותם ובחסיון המידע שלהם.

בשנים האחרונות היינו עדים לעלייה דר-מטית באירועי סייבר ובמידת חומרתם. הצי-בור הרחב צריך לצאת מנקודת הנחה שזהו רק קצה הקרחון, והרבה מאוד ממה שקורה

רות הציבור, שרובו אינו מבין את היקף ומו-רכבות האיומים ואת הסכנה לביטחון האישי, לביטחון המדינה ולפעילות השוטפת של המי-שק. בהיעדר הבנה, אין פלא שהציבור נתפס לאיום הפחות רלוונטי במקרה הזה – האיום על צנעת הפרט – ומקים קול צעקה. הפרטיות אינה קיימת כבר שנים, ואנחנו תורמים לכך כמו ירינו יום-יום, עם השיפת החיים שלנו ככל מדיה אפשרית כמודע ולא כמודע. לצד זאת, צריך להבין שלמדינה אין עניין לחדור למרחב הפרטי של אזרחיה, אם אין מדובר באירוע סייבר בהגדרה, ואכן יש הגדרה ברורה. ייעוד החוק הוא זיהוי ומניעת אירועים חריגים ברמה טכנולוגית, הקשורים להגנת המולדת ולהגנת גופים גדולים. בדרך, הרבה מאוד עסי-קים קטנים ייחוו מהחוסן הנרכש ללא כל השקעה מצדם, כך שזהו נכס משמעותי שיהפוך למצרך בסיסי, כמו התקנת אנטי-וירוס.

מימוש חוק הסייבר משמעו שכל המידע ייצטבר במקום אחד. יהיה לזה ערך אדיר ברי-

למדינה אין עניין לחדור למרחב הפרטי של אזרחיה, אם אין אירוע סייבר בהגדרה – ויש הגדרה ברורה

מה המודיעינית, וכידוע מודיעין איכותי הוא הבסיס החזק ביותר להגנה ולסיכול התקפה עתידית בכל שדה קרב. כיום יש בתעשייה אינסוף פתרונות טכנולוגיים שנועדו לשמור על ארגונים מפני חדירת איומים כאלה ואחר-ים. ועדיין, כל מי שעוסק בתחום יודע שעם כל המשאבים שמושקעים, אין כמעט אף ארגון שמוסגל לזהות את הרגע שבו הותקף, בהנחה שהתוקף ממתין בשקט לתזמון הנכון לו כדי לגרום נזק.

חוק הסייבר, כשיעבור, יהיה מעין כיפת ברזל שתספק נדבך נוסף לחוסן הלאומי שלי-נו. התנגדות לו היא משחק אבוד מראש. חובת המדינה לספק פתרון ברמה הלאומית לאומי הסייבר. כדי לתת בכל זאת מענה למבקרי החוק בכל הקשור לשמירת פרטיות וחסיון מידע, צריך להגדיר בחוק מה עושים עם המי-דע ש"עלה בחכה" על הדרך. התשובה היא שיהיה צורך לנסח בחוק באופן ברור כי על כל מידע שאינו קשור במישרין לאירוע הסייבר המתהווה, יחול חיסיון ולא ייעשה בו כל שי-מוש. כשנעבור את המחסום הזה, וכשנהיה את החוק כשגרה, עוד יהיה ברור לכולם מדוע מדובר בצעד חכם ונכון למדינה ולאזרחיה.